

Resolució 536/2019, de 19 de setembre

Número d'expedient de la Reclamació: 470/2019

Administració reclamada: Ajuntament de Vilanova del Vallès.

Informació reclamada: Pressupost i contractes dels actes de la festa major.

Sentit de la Resolució: Finalització per la pèrdua sobrevinguda d'objecte de la Reclamació.

Resum: L'Administració reclamada ha facilitat a la persona reclamant la informació sol·licitada, en el marc d'aquest procediment. Efectivament, l'antecedent 7 explica que l'Ajuntament li ha facilitat els diversos contractes i altres documents i l'informe del Secretari-interventor li raona que l'Ajuntament no elabora un pressupost preventiu per a cada acte de la festa, ni sobre previsions de despeses extraordinàries de persona, sinó que aquestes despeses s'anirien consignant a mida que es van concretant. Tot i que la persona reclamant (antecedent 6) insisteix a demanar els pressupostos preventius de cada acte i de les despeses extraordinàries de personal ocasionades per la festa major, el dret d'accés a la informació pública només pot garantir l'accés a aquesta informació si es troba efectivament en poder de l'Administració, però tal com s'acaba de dir, no s'hi troba. L'elaboració preventiva de pressupostos detallats pot ser molt recomanable i fins i tot és possible que sigui exigible per la normativa sobre hisenda pública, però no pel dret d'accés a la informació pública que, com ja s'ha dit al fonament jurídic anterior, únicament té per objecte la informació que es troba en poder de l'Administració (articles 18.1, en relació amb el 2.b LTAIPBG).

Paraules clau: Ajuntaments. Electes locals. Pressupostos. Festa major. Informació en poder de l'Administració.

Ponent: Josep Mir Bagó.

Antecedents

1. El 21 d'agost de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 470/2019, presentada per una persona que fa constar la seva condició d'electe municipal contra l'Ajuntament de Vilanova del Vallès, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 30 de juliol de 2019, després de fer constar la seva condició d'electe i membre del grup municipal Junts per Vilanova i d'invocar l'article 164 del Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (TRLMRLC), aprovat pel Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, la persona reclamant demana la informació següent a l'Ajuntament de Vilanova del Vallès: *pressupost dels actes de la festa major d'enguany, així com de la previsió de despeses en personal de brigada i de seguretat. Aquest pressupost el vull detallat per a cadascun dels actes programats, juntament amb els*

documents que acreditin la contractació o futura despesa compromesa per fer possible cadascun dels actes previstos. Demana rebre la informació mitjançant còpia en format paper.

3. El 31 de juliol de 2019 l'Alcaldessa de Vilanova del Vallès contesta l'anterior sol·licitud tot indicant a l'electe reclamant el següent: *s'està preparant la documentació demanada i us serà enviada tan bon punt es disposi de la mateixa.*
4. La Reclamació presentada el 21 d'agost de 2019 indica que al cap de tres setmanes d'haver presentat la sol·licitud i d'haver rebut la resposta de l'alcalde assenyalada a l'antecedent anterior, l'electe reclamant encara no hauria rebut la informació sol·licitada; explica que l'hauria requerida a la regidoria de cultura i que se li hauria contestat que encara no havien pogut preparar la informació sol·licitada. Comenta que li sembla estrany que sent la data d'inici de la festa major l'Ajuntament no tingui encara el pressupost corresponent tancat i ordenat.
5. El 30 d'agost de 2019 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Vilanova del Vallès i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAI, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. El 13 de setembre de 2019 la persona reclamant manifesta el següent a la GAIP: *"A dia d'avui he rebut una resposta amb documentació a la petició sol·licitada. Tot i així, haig de dir que no és tota la petició del que vaig sol·licitar, doncs com ja vàreu veure a la meua petició demanava el pressupost total de cadascun dels actes, i no hi són tots els pressupostos, ja que només han entregat el pressupost de contractes amb tercers, però no el pressupost del total de l'acte. És a dir, no s'ha inclòs la previsió en seguretat ni neteja, com tampoc de la despesa prevista generada. Vaig sol·licitar que la informació, en mesura que fos possible es detallés per cadascun dels actes programats. Com podran veure, la documentació està tota barrejada i desordenada, havent d'estar sumant i restant un mateix. Els hi adjunto els documents que m'han entregat i que no cobreix les meues expectatives, doncs la transparència també regeix en la facilitat d'entendre les coses i és com crec que s'haurien d'entregar. M'esperava un pressupost detallat per acte i no només un adjuntar còpia de contractes i pressupostos enviats. Per tant, estic insatisfet en la documentació entregada i al meu entendre, amb desganes i sense cap explicació i amb falta de documentació".*
7. El 18 de setembre de 2019 la GAIP rep l'informe municipal, que adjunta còpia de diversos contractes que tenen per objecte actes de la festa major. L'informe redactat pel secretari-interventor indica la partida del pressupost municipal que preveu el conjunt de totes les despeses provocades per la festa major i explica que l'Ajuntament no elabora una previsió de despeses per a cada acte, sinó que es limita a consignar-les quan es signen els contractes. Tampoc hi hauria previsió de despeses específiques de personal, que es coneixeran un cop comptabilitzades les

hores extres treballades. L'informe explica que s'han fet arribar a la persona reclamant "els diversos contractes i altres documents" sol·licitats.

8. El 19 de setembre de 2019 la GAIP trasllada la informació anterior a la persona reclamant per al seu coneixement.

Fonaments jurídics

1. Admissibilitat de la Reclamació

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *"Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol"*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP seria competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública. L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *"Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda"*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afageix que *"El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis"*.

Nogensmenys, també cal tenir en compte que questa Reclamació ha estat presentada per un electe local, amb invocació del dret d'accés dels i de les electes locals a la informació de la respectiva entitat regulat per l'article 164 del Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya, aprovat pel Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril (TRLMRLC). Aquest fet aconsella plantejar la seva admissibilitat a un procediment de revisió regulat per una normativa diferent, com és la legislació de transparència. A partir de la Resolució d'11 de febrer de 2016, sobre la Reclamació 4/2016, la GAIP ve admetent reiteradament reclamacions en relació amb sol·licituds d'informació municipal emparades en el dret a la informació reconegut a favor dels i de les electes locals per l'article 164 TRLMRLC. Tot i que la

legislació de règim local remet directament a la jurisdicció contenciosa administrativa l'eventual impugnació de tota mena de resolucions dels òrgans i autoritats locals, sense fer cap referència a la via de reclamació davant la GAIP, aquesta Comissió de Garantia ve entenent que això obeeix al fet que la legislació vigent de règim local és anterior a la de transparència que institueix la reclamació davant d'un òrgan independent i especialitzat (la GAIP, en el cas de Catalunya); que aquesta via de reclamació és voluntària i en cap cas perjudica l'accés a la jurisdicció contenciosa administrativa i, si escau, constitucional; que suposa un increment de les garanties jurídiques del dret a la informació que, si són a l'abast de la ciutadania en general, amb més raó han de poder ser accessibles als electes locals, que exerceixen un dret reforçat a la informació emparat en el de participació i representació política de l'article 23 de la Constitució; i que l'aplicació supletòria de la legislació de transparència, inclosa la reclamació davant de la GAIP, respecte del dret a la informació regulat per la legislació de règim local, té empara tant a la legislació bàsica (disposició addicional 1ª.2 de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, LTAIPBGE), com a la disposició addicional 1ª.2 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG).

Procedeix, per tant, l'admissió a tràmit d'aquesta Reclamació, si bé caldrà tenir en compte que el règim material i procedimental aplicable a l'accés sol·licitat es regirà en primer lloc per l'article 164 TRLMRLC, cosa que inclou un termini substancialment més curt per respondre la sol·licitud, la subjecció a uns límits al dret d'accés més reduïts que els previstos per l'LTAIPBG, així com també un deure dels i de les electes a respectar la confidencialitat de la informació a la que poden accedir per raó de la seva funció representativa.

En tot cas, en l'aplicació dels límits al dret d'accés caldrà tenir en compte els criteris establerts a aquests efectes per l'LTAIPBG, especialment pels apartats 2 i 3 del seu article 20, que estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *"2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació"*. A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta, de manera que l'article 22 LTAIPBG requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *"Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació*

pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la Reclamació

Els antecedents posen de manifest que l'Administració reclamada ha facilitat a la persona reclamant la informació sol·licitada, en el marc d'aquest procediment. Efectivament, l'antecedent 7 explica que l'Ajuntament li ha facilitat els diversos contractes i altres documents i l'informe del Secretari-interventor raona que l'Ajuntament no elabora un pressupost preventiu per a cada acte de la festa, ni sobre previsions de despeses extraordinàries de persona, sinó que aquestes despeses s'anirien consignant a mida que es van concretant. Tot i que la persona reclamant (antecedent 6) insisteix a demanar els pressupostos preventius de cada acte i de les despeses extraordinàries de personal ocasionades per la festa major, el dret d'accés a la informació pública només pot garantir l'accés a aquesta informació si es troba efectivament en poder de l'Administració, però tal com s'acaba de dir, no s'hi troba. L'elaboració preventiva de pressupostos detallats pot ser molt recomanable i fins i tot és possible que sigui exigible per la normativa sobre hisenda pública, però no pel dret d'accés a la informació pública que, com ja s'ha dit al fonament jurídic anterior, únicament té per objecte la informació que es troba en poder de l'Administració (articles 18.1, en relació amb el 2.b LTAIPBG).

El fet d'haver lliurat a la persona reclamant la informació sol·licitada que es troba en poder de l'Ajuntament suposa la satisfacció extemporània de la sol·licitud d'informació de la que deriva la Reclamació i comporta la pèrdua d'objecte d'aquesta, ja que s'han esvaït els motius de discrepància jurídica que la justificaven, malgrat que la persona reclamant faci constar la seva insatisfacció per la informació rebuda.

En aquestes circumstàncies, és procedent finalitzar la Reclamació, sense necessitat de fer cap declaració sobre l'abast del dret d'accés exercit, que no ha estat posat en qüestió per l'Ajuntament.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 19 de setembre de 2019, resol per unanimitat finalitzar la Reclamació 470/2019 per la pèrdua sobrevinguda del seu objecte i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.